

37. Černetova nagrada Dimitriju Žbogarju

Njegova ljubezen do naroda in zemlje je lahko za zgled

Po jutranjem bogoslužju v cerkvi sv. Mihaela je na štefanovo v Zgoniku potekala svečana podelitev 37. nagrade, ki je poimenovana po Dušanu Černetu. To je letos prejel kmetijski podjetnik, dolgoletni občinski svetnik SSK in vsestransko aktiven član zgoniške cerkvene skupnosti Dimitri Žbogar. Dobro obiskanega srečanja, ki se je odvijalo v župnišču, so se udeležili občani, somišljeniki, nagrajenčevi prijatelji in upravitelji. Po uvodni obrazložitvi pomena Černetove nagrade, ki jo je podala časnikarka Erika Jazbar, je predsednik komisije Tomaž Simčič orisal lik Dušana Černeta. Šlo je za markantno osebnost, politika, kulturnika in časnika, ki je v času, ko to ni bilo samoumevno, dosledno verjel in deloval za uveljavitev vrednot slovenskosti, krščanstva in demokracije. Knjižnica Dušana Černeta od leta 1976 podeljuje nagrado osebnostim in ustanovam, ki delujejo v skladu z vrednotami, ki jih je Černe zagovarjal. Kot piše v

Foto damj@n

utemeljitvi, je nagrado Žbogar prejel za "svoje delo na kulturnem in političnem področju, za vztrajanje pri vrednotah in prizadevanje za rast krajevnega narodnostnega, verskega, kulturnega in političnega občestva". Na podelitvi, ki so se je udeležile članice družine Černe, je o Žbogarjevem delu, značaju in lastnostih spregovorila kulturna in politična delavka Marija Breclj. Spomnila se je časa, ko je nagrajenčev oče

Orlando vključeval sina v dejavnosti devinsko-nabrežinske sekcije SSK. Dimitri je bil povezan z nonotom partizanom in je kaj kmalu začel izkazovati svojo ljubezen do naroda, skupnosti in zemlje. "Dobro se zaveda vrednosti le-te za ohranitev slovenstva v naših krajih." Brecljeva je izpostavila nagrajenčevo vodenje stanovske organizacije Coldiretti in družbeno-politično angažiranost. Žbogarja označuje srčno in strastno

prizadevanje "večkrat tudi mimo lastnih koristi, ki pri tem trpijo". Govornica ceni pri nagrajencu, ki ga je primerjala z novodobnim zamejskim Martinom Krpanom, "da zna razmišljati izven shem, ohranja odprto glavo, se ne zadovolji z enostavnejšo, saj rad izbere profesionalno rešitev".

V svojem zahvalnem nagovoru se je Žbogar spoštljivo spomnil pobudnikov Černetove nagrade (dr. Egidija Vršaja, prof. Zorka Hareja, dr. Draga Legiša in Saše Martelanca) ter očetovih prijateljev (Ivana Breclja, Antka Terčona in Maria Kralja). "Nagrado doživljam in sprejemam kot potrditev nekega dela, ki je nadaljevanje tistega dela, ki so ga ti možje opravljali z veliko vztrajnostjo in vero, da je to delo potrebno za vse nas, za vso skupnost. Pri teh ljudeh sem tudi spoznal, da ni vse samo v politični konfrontaciji in da je aktivno delovanje v župniji tudi važno." Žbogar se je v prvi vrsti zahvalil svoji družini in ženi Marini ter za vse, kar se je koristnega naučil pri skavtih. Nagrada

je zanj tudi "velika odgovornost", da bo še naprej skušal po najboljših močeh "povezovati naše ljudi, da se bomo aktivno vključevali v življenje naše župnije, naše politične stranke tako na občinski kot na širši ravni, in skrbeti tudi za našo zemljo, da ne bo ostala zapuščena in zanemarjena". Nagrajencu, "ki goji pripadnost koreninam in nesebično dela za skupnost", se je na srečanju zahvalil inž. Andrej Gruden, ki je prisotnim orisal zanimivo

zgodovino zgoniške župnije sv. Mihaela nadangela. Vas s kar 36 metrov visokim zvonikom, ki je viden daleč naokoli in je odmaknjen od cerkve, je prvič omenjena v listini leta 1275. Duhovniki so tudi v Zgoniku in okolici v teku zgodovine opravljali pomembno izobraževalno delo.

Prisrčno srečanje se je pričelo in simbolno sklenilo z glasbenimi motivi, ki jih je izvajal harmonikar Manuel Pečar.

Mch